A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2021. február 3.*

„Előzetes döntéshozatal – Közbeszerzési szerződések – A közbeszerzési szerződések odaítélésére irányuló eljárás – 2014/24/EU irányelv – A 2. cikk (1) bekezdésének 4. pontja – Ajánlatkérő – Közjogi intézmények – Fogalom – Nemzeti sportszövetség – Közérdeken alapuló igények kielégítése – Közjogi intézmény által a szövetség ügyvezetése felett gyakorolt felügyelet”

A C-155/19. és C-156/19. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott két előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyeket a Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) a Bírósághoz 2019. február 22-én érkezett, 2019. január 17-i határozataival terjesztett elő

a **Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC)**,

a **Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl**

és

a **De Vellis Servizi Globali Srl**

között,

a **Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl**,

a **Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI)**,

a **Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC)**

részvételével folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök, N. Piçarra, D. Šváby (előadó), S. Rodin és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: R. Schiano tanácsos,

* Az eljárás nyelve: olasz.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2020. július 1-jei tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC) képviseletében L. Medugno és L. Mazzarelli avvocati,

– a Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl képviseletében V. Di Martino avvocato,

– a De Vellis Servizi Globali Srl képviseletében D. Lipani, A. Catricalà, F. Sbrana és S. Grillo avvocati,

– a Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI) képviseletében S. Fidanzia és A. Gigliola avvocati,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: D. Del Gaizo avvocato dello Stato,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Gattinara, P. Ondrůšek és L. Haasbeek, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2020. október 1-jei tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 94., 65. o.; helyesbítések: HL 2015. L 275., 68. o.; HL 2020. L 211., 22. o.) 2. cikke (1) bekezdése 4. pontja a) és c) alpontjának az értelmezésére vonatkoznak.

2 E kérelmeket a Federazione Italiana Giuoco Calcio (Olasz Labdarúgó-szövetség; a továbbiakban: FIGC), valamint a Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl (a továbbiakban: Consorzio) és a De Vellis Servizi Globali Srl között egy közbeszerzésnek a Consorzio részére való odaítélése tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontja a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

[…]

4. »közjogi intézmény«: olyan intézmény, amelyre a következők mindegyike jellemző:

a) amely kifejezetten olyan közérdekű célra jött létre, amely nem ipari vagy kereskedelmi jellegű;
b) amely jogi személyiséggel rendelkezik; és
c) amelyet többségi részben állami, területi vagy települési hatóság, vagy egyéb közjogi intézmény finanszíroz; vagy amelynek irányítása [helyesen: ügyvezetése] e hatóságok vagy intézmények felügyelete alatt áll; vagy amelynek olyan ügyvezető, döntéshozó vagy felügyelő testülete van, amely tagjainak többségét állami, területi vagy települési hatóság, vagy egyéb közjogi intézmény nevezi ki”.

Az olasz jog

A közbeszerzésekről szóló törvénykönyv

4 A 2016. április 18-i decreto legislativo n. 50 Codice dei contratti pubblici (a közbeszerzési törvénykönyvről szóló, 50. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet; a GURI 2016. április 19-i 91. számának rendes melléklete; a továbbiakban: közbeszerzési törvénykönyv) 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja a következőképpen rendelkezik:

„E törvénykönyv alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

[…]

d) »közjogi intézmény«: minden olyan, akár társasági jogi formában működő intézmény, amelynek nem teljes körű felsorolását a IV. melléklet tartalmazza:
   1) amely kifejezetten olyan közérdekű célra jött létre, amely nem ipari vagy kereskedelmi jellegű;
   2) amely jogi személyiséggel rendelkezik,

      és
   3) amelyet többségi részben az állam, vagy a területi vagy a települési önkormányzat, vagy egyéb közjogi intézmény finanszíroz; vagy amelynek ügyvezetése ezen intézmények felügyelete alatt áll; vagy amelynek olyan ügyvezető, döntéshozó vagy felügyelő testülete van, amely tagjainak többségét az állam, a területi vagy a települési önkormányzat, vagy egyéb közjogi intézmény nevezi ki.”

A 220. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet

5 A 2003. október 17-i legge n. 208 (208. sz. törvény; a GURI 2003. október 18-i 243. száma) 1. cikkével bevezetett módosításokat követően törvénnyé alakított, 2003. augusztus 19-i decreto-legge n. 220 –Disposizioni urgenti in materia di giustizia sportiva (a sport-igazságszolgáltatásra vonatkozó sürgős rendelkezésekről szóló, 220. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet; a GURI 2003. augusztus 20-i 192. száma) 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A[z Olasz] Köztársaság elismeri és biztosítja a nemzeti sportjog mint a Nemzetközi Olimpiai Bizottság hatáskörébe tartozó nemzetközi sportjog kifejeződésének autonómiáját.

(2) A sportjog és a[z Olasz] Köztársaság joga közötti viszonyok az autonómia elvén kerülnek szabályozásra, a sportjoghoz kapcsolódó szubjektív helyzeteknek a[z Olasz] Köztársaság tekintetében releváns eseteit kivéve.”

A 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet

6 Az 1999. július 23-i Riordino del Comitato olimpico nazionale italiano-CONI, a norma dell’articolo 11 della legge 15 marzo 1997, no 59-nek (az 1997. március 15-i 59. sz. törvény 11. cikkében szereplő, az Olasz Nemzeti Olimpiai Bizottság-CONI átszervezéséről szóló 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet; a GURI 1999. július 29-i 176. száma; a továbbiakban: 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet) az alapjogvitákra alkalmazandó változata szerinti 1. cikke a következőképpen szól:

„(1) A [Comitato Olimpico Nazionale Italiano (Olasz Nemzeti Olimpiai Bizottság, a továbbiakban: CONI) közjogi jogi személyiség, amelynek székhelye Rómában van, és amely a Ministero per i Beni e le Attività Culturali (a kulturális javak és tevékenységek minisztériuma, Olaszország) felügyelete alatt áll.”

7 Az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 2. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A CONI […] a Nemzetközi Olimpiai Bizottság (a továbbiakban: NOB) határozataival és irányelveivel összhangban, tiszteletben tartja a nemzetközi sportjog elveit. Feladata a nemzeti sport megszervezése és elősegítése, és különösen a sportolóknak az Olimpiai Játékokra és minden egyéb, az olimpiai felkészülésre irányuló nemzeti vagy nemzetközi sporteseményre való felkészítése és megfelelő eszközökkel való ellátása. A sportjog rendszerének keretében […] feladata az olyan anyagok használatának megelőzésére és megszüntetésére irányuló intézkedések meghozatala is, amelyek a sporttevékenységek során a sportolók természetes fizikai teljesítményét módosítják, valamint a sportolás minél szélesebb körű terjesztésének előmozdítása […] az 1977. július 24-i decreto del Presidente della Repubblica n. 616 (616. sz. köztársasági elnöki rendelet) rendelkezéseiben meghatározott korlátokon belül. […]”

8 Ugyanezen felhatalmazáson alapuló rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A nemzeti tanács tagjai:

a) A CONI elnöke, e tanács vezetőjeként;

b) a nemzeti sportszövetségek elnökei;

c) a NOB olasz tagjai;

d) nemzeti sportszövetségeket és társult sportszövetségeket képviselő sportolók és sportszakemberek, feltéve hogy soha nem függesztették fel őket a sporttevékenységük alól olyan anyagok használatának szankcionálásaként, amelyek a sporttevékenységek során módosítják a természetes fizikai teljesítményüket;

[…]

(2) Az olimpiai sportágak keretében meghatározott [nemzeti sport]szövetségek képviselői képezik a CONI nemzeti tanácsa szavazóinak többségét.”

9 A 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikke előírja:

„(1) A Nemzetközi Olimpiai Bizottság határozatainak és iránymutatásainak megfelelően a nemzeti tanács az olimpiai eszme népszerűsítésén munkálkodik, illetve szabályozza és koordinálja az országos sporttevékenységet, valamint ebből a szempontból összehangolja a nemzeti sportszövetségek és a társult sportági szakszövetségek tevékenységét.

[…]

(2) A nemzeti tanács feladatai:

a) elfogadja az alapszabályt és a hatáskörébe tartozó egyéb szabályozási aktusokat, valamint a hatályos szabályok értelmezésére és alkalmazására irányadó útmutatásokat;

b) meghatározza azokat az alapelveket, amelyekkel a nemzeti sportszervezetek, a társult sportszövetségek, a sportot előmozdító szervezetek, sportegyesületek és sportvállalkozások alapszabályainak összhangban kell lenniük annak érdekében, hogy azokat sportszempontból elismerjék;

c) határozatot hoz arról, hogy sportszempontból elismeri a nemzeti sportszövetségeket, a sportvállalkozásokat és sportegyesületeket, a sportot előmozdító szervezeteket, a jótékonysági szervezeteket és a CONI és a szövetségek egyéb társult sportági szakszövetségeit, az alapszabályban meghatározott követelményeknek megfelelően […];

[…]

e) meghatározza azokat a kritériumokat és feltételeket, amelyek az elismert nemzeti sportszövetségek, társult sportszövetségek és sportot előmozdító szervezetek ellenőrzésének gyakorlását szabályozzák;

[…]

e ter) a nemzeti bizottság javaslatára határozatot hoz arról, hogy a nemzeti sportszövetségeket és a társult sportági szakszövetségeket felügyelet alá helyezi az igazgatásban feltárt súlyos szabálytalanságok vagy a sportjognak a vezető szervek általi súlyos megsértése esetén, vagy ha az említett szervek bizonyítottan működésképtelenek, vagy ha nem biztosított a sportversenyek megfelelő feltételek mellett történő megszervezése és lebonyolítása;

[…]”

10 E felhatalmazáson alapuló rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A nemzeti bizottság tagjai:

a) A CONI elnöke, e tanács vezetőjeként;

b) a NOB olasz tagjai;

c) a nemzeti sportszövetségek és társult sportszövetségek tíz képviselője;

[…]”

11 Az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 7. cikkének szövege a következő:

„(1) A nemzeti bizottság ellátja a CONI igazgatási és ügyvezetési feladatait, meghatározva célkitűzéseit és programjait, valamint ellenőrizve az eredményeknek az adott iránymutatásokkal való összeegyeztethetőségét.

(2) A nemzeti tanács feladatai:

[…]

e) az 5. cikk (2) bekezdése e) pontjának megfelelően megállapított kritériumok és módszerek alapján gyakorolja ellenőrzési jogkörét a nemzeti sportszövetségek, a társult sportszövetségek és a sportot előmozdító elismert szervezetek felett a versenyek rendszeres megszervezése, az olimpiai felkészülés, az élsport és az e bekezdés d) pontjában említett pénzügyi támogatások felhasználása tekintetében;

f) javaslatot tesz a nemzeti tanácsnak a nemzeti sportszövetségek vagy társult sportszövetségek mellé felügyelőbiztos kirendelésére az igazgatásban feltárt súlyos szabálytalanságok vagy a sportjognak a vezető szervek általi súlyos megsértése esetén, vagy abban az esetben, ha ez utóbbiak működésképtelenek, illetve ha a nemzeti sportszövetségek nem teljesítették a jogszabályok által meghatározott kötelezettségeiket az országos sportversenyek megfelelő feltételek mellett való megszervezésének és lebonyolításának biztosítása érdekében;

[…]”

12 A felhatalmazáson alapuló rendelet 15. cikkének (1)–(6) bekezdése kimondja:

„(1) A nemzeti sportszövetségek és a társult sportszövetségek sporttal kapcsolatos tevékenységüket a NOB, a nemzetközi szövetségek és a CONI határozatainak és iránymutatásainak megfelelően gyakorolják, figyelembe véve a CONI alapokmányában meghatározott egyes tevékenységkategóriák közéleti jellegét. Ezekben a sportvállalkozások és sportegyesületek vesznek részt, illetve – kizárólag a nemzeti sportszövetségek és a társult szövetségek alapszabályaiban előírt, e konkrét tevékenységre vonatkozó esetben – az egyéni tagok is.

(2) A nemzeti sportszövetségek és a társult sportszövetségek magánjogi jogi személyiséggel rendelkező egyesületeknek minősülnek. Nem követnek üzleti célt, és ha a jelen szabályzat kifejezetten nem rendelkezik másképp, a polgári törvénykönyv és az azt végrehajtó rendelkezések hatálya alá tartoznak.

(3) A nemzeti sportszövetségek és a társult sportszövetségek költségvetési mérlegét évente a szövetségi igazgatási szerv hagyja jóvá, és azt a CONI nemzeti bizottsága is jóváhagyja. Amennyiben a szövetség vagy a társult szövetség könyvvizsgálója kifogást emel, vagy amennyiben a CONI nemzeti bizottsága nem hagyja azt jóvá, össze kell hívni a sportvállalkozások és szövetségek közgyűlését abból a célból, hogy az hozzon döntést a költségvetési mérleg elfogadásáról.

(4) A vezető szerveket megválasztó közgyűlés hagyja jóvá az igazgatási szerv költségvetési programjainak fő számait, amelyeket a közgyűlés ellenőriz minden olyan négyéves időszak és mandátum végén, amelyek tekintetében azt elfogadták.

(5) A nemzeti sportszövetségeket és a társult sportszövetségeket sportszempontból a nemzeti tanács ismeri el.

(6) Az új nemzeti sportszövetségek és a társult sportszövetségek magánjogi jogi személyiségének elismerése a 2000. február 10-i decreto del Presidente della Repubblica n. 361 [361. sz. köztársasági elnöki rendelet] alapján történik, azt követően, hogy a nemzeti tanács azokat sportszempontból elismerte.

[…]”

13 A felhatalmazáson alapuló rendelet 16. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A nemzeti sportszövetségeket és a társult sportszövetségeket az alapszabályok és a szabályzatok rendelkezései szabályozzák a belső demokrácia elve, a sporttevékenységhez mindenki számára egyenlő feltételekkel való hozzáférés elve alapján, illetve a nemzeti és nemzetközi sportjognak megfelelően.”

A CONI alapokmánya

14 A CONI alapokmányának 1. cikke előírja:

„(1) A [CONI] a nemzeti sportszövetségek […] és társult sportszövetségek […] szövetsége

(2) A CONI […] az egyén testi és erkölcsi fejlődése alapvető tényezőjének tekintett, valamint a nemzeti nevelés és kultúra szerves részét képező sporttevékenységek szakmai, szabályozó és irányító hatósága. […]”

15 A CONI alapokmányának 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) „A nemzeti tanács, amely az olasz sport legfelső képviseleti szerve, az olimpiai eszme népszerűsítésén munkálkodik, biztosítja az olimpiai felkészüléshez szükséges tevékenységet, szabályozza és koordinálja az országos sporttevékenységet, valamint összehangolja a nemzeti sportszövetségek és a társult sportszövetségek tevékenységét.

[…]

(4) A nemzeti tanács:

[…]

b) rögzíti azokat az alapelveket, amelyeknek a nemzeti sportszövetségek, a társult sportszövetségek, a sportot előmozdító szervezetek, az elismerten közhasznú egyesületek, sportegyesületek és sportvállalkozások alapszabályainak meg kell felelniük annak érdekében, hogy azokat sportszempontból elismerjék, továbbá elfogadja a sportbírósági kódexet, amelyet minden nemzeti sportszövetségnek és társult sportszövetségnek tiszteletben kell tartani;

c) az alapokmányban rögzített kritériumok alapján meghozza a nemzeti sportszövetségek, a társult sportszövetségek, a sportot előmozdító szervezetek és az elismerten közhasznú egyesületek sportcélú elismerésére vonatkozó határozatokat, figyelembe véve e tekintetben a sportág olimpiai képviseletét és jellegét, a NOB általi esetleges elismerést, valamint a sportág hagyományait;

[…]

e) meghatározza a CONI által a nemzeti sportszövetségek, a társult sportszövetségek, valamint a sportágak tekintetében a sportot előmozdító elismert szervezetek felett gyakorolt ellenőrzés kritériumait és részletszabályait;

e1) a sportbajnokságok szabályos lebonyolításának biztosítása céljából rögzíti azon ellenőrzés kritériumait és részletszabályait, amelyet a szövetségek gyakorolnak a [társult] sportvállalkozások felett, illetve amelyet a CONI gyakorol abban az esetben, ha a nemzeti sportszövetségek általi ellenőrzés nem valósult meg;

[…]

f1) a nemzeti bizottság javaslatára dönt a nemzeti sportszövetségek és a társult sportszövetségek mellé felügyelőbiztos kirendeléséről az igazgatásban feltárt súlyos szabálytalanságok vagy a sportjognak a vezető szervek általi súlyos megsértése esetén, vagy abban az esetben, ha ez utóbbiak működésképtelenek, illetve ha nem biztosított az országos sportversenyek megfelelő feltételek mellett való megszervezése és lebonyolítása;

[…]”

16 A CONI alapokmánya 7. cikkének (5) bekezdése előírja:

„A nemzeti bizottság:

[…]

e) a nemzeti tanács által előírt szempontok és részletszabályok alapján ellenőrzi a nemzeti sportszövetségeket a nyilvánossággal és különösen a versenyek rendszeres megszervezésével, az olimpiai felkészüléssel, az élsporttal és a nyújtott pénzügyi támogatások felhasználásával kapcsolatban, és meghatározza a szövetségek számára biztosított pénzügyi támogatások nyújtására vonatkozó kritériumokat;

[…]

f) javaslatot tesz a nemzeti tanácsnak a nemzeti sportszövetségek vagy társult sportszövetségek mellé felügyelőbiztos kirendelésére az igazgatásban feltárt súlyos szabálytalanságok vagy a sportjognak a vezető szervek általi súlyos megsértése esetén, vagy abban az esetben, ha ez utóbbiak működésképtelenek, illetve ha a nemzeti sportszövetségek nem teljesítették a jogszabályok által meghatározott kötelezettségeiket, illetve javaslatot tesz a hatáskörrel rendelkező belső szervek mellé felügyelőbiztos kirendelésére annak érdekében, hogy biztosított legyen az országos sportversenyek megfelelő feltételek mellett való megszervezése és lebonyolítása;

[…]

g2) jóváhagyja a költségvetést és az ahhoz kapcsolódó tevékenységi programokat, valamint a nemzeti sportszövetségek és társult sportszövetségek éves mérlegét;

[…]

h1) kinevezi a CONI-t a nemzeti sportszövetségekben és a társult sportszövetségekben, illetve a CONI regionális bizottságaiban képviselő könyvvizsgálókat;

[…]

l) sportszempontból jóváhagyja az alapszabályokat, az alapszabályokat végrehajtó szabályzatokat, a sportbírósági szabályzatokat és a sportszövetségek, illetve társult sportszövetek doppingellenes szabályzatait, figyelembe véve a törvénnyel, a CONI alapokmányával, az alapelvekkel, az iránymutatásokkal és a nemzeti tanács által meghatározott kritériumokkal való összeegyeztethetőségüket, és azokat adott esetben 90 napon belül visszaküldi a nemzeti sportszövetségeknek és társult sportszövetségeknek a szükséges módosítások megtételére vonatkozó javaslattal;

[…]”

17 A CONI alapokmánya 20. cikke (4) bekezdésének szövege a következő:

„A nemzeti sportszövetségek a sporttevékenységet és az azzal kapcsolatos promóciós tevékenységet a NOB és a CONI határozatainak és utasításainak megfelelően gyakorolják, figyelemmel e tevékenység bizonyos aspektusainak a nyilvánosságot érintő dimenziójára. A sportjog keretében a nemzeti sportszövetségek a CONI által gyakorolt felügyelet mellett szakmai, szervezeti és működési autonómiával rendelkeznek.”

18 A CONI alapokmányának 21. cikke értelmében:

„(1) A CONI elismeri azokat a nemzeti sportszövetségeket, amelyek tekintetében teljesülnek a következő feltételek:

a) sporttevékenység folytatása belföldön és nemzetközi szinten, beleértve a sportolók és a szakemberek számára a versenyeken való részvételt és képzési programok lebonyolítását;

b) a NOB által elismert nemzetközi szövetségben való tagság és a tevékenységek ügyvezetése az olimpiai chartával, és azon nemzetközi szövetség szabályaival összhangban, amelyhez tartoznak;

c) a belső demokrácia, továbbá a nők és férfiak sporttevékenységben való, egyenlőségi és esélyegyenlőségi feltételek szerinti részvételének, valamint a NOB és a CONI határozatainak és irányelveinek betartásával létrehozott személyzeti szabályzat és szabályozási rendszer;

d) választási eljárások és az irányító szervek összetétele, amelyek összhangban állnak a [242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet] 16. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseivel.

[…]

(3) Ha valamely elismert nemzeti sportszövetség nem felel meg a fenti (1) bekezdés szerinti feltételeknek, a CONI nemzeti tanácsa határoz az elismerés visszavonásáról.”

19 A CONI alapokmányának 22. cikke előírja:

„(1) A nemzeti sportszövetségek alapszabályainak tiszteletben kell tartaniuk a nemzeti tanács által megállapított alapelveket, és különösen arra kell irányulniuk, hogy állandó egyensúlyt teremtsenek a profi és amatőr ágazat jogai és kötelezettségei között, beleértve az ugyanazon sportág különböző kategóriái közötti egyensúlyt is.

(2) A nemzeti sportszövetségek alapszabályai meghatározzák a sportolók és sportszakemberek aktív és passzív választójogának gyakorlására vonatkozó részletes szabályokat, összhangban a NOB ajánlásaival, valamint a CONI nemzeti tanácsától származó alapelvekkel.

[…]

(4) A területi szinten megválasztott képviselőkből álló második szintű közgyűlés azon nemzeti sportszövetségekben megengedett, amelyek több mint 2000 szavazásra jogosult egyesületet és kapcsolt társaságot foglalnak magukban.

(5) A nemzeti bizottságnak 90 nap áll rendelkezésére, hogy sportszempontból jóváhagyja a nemzeti sportszövetségek alapszabályát. Ennek érdekében értékelnie kell ez utóbbi alapszabálynak a jogszabályokkal, a CONI alapokmányával és a CONI nemzeti tanácsa által megállapított alapelvekkel való összhangját. Meg nem felelés esetén és az alapszabálynak a főtitkárság részére történő benyújtásától számított 90 napon belül a nemzeti bizottság e dokumentumot visszaküldi az érintett szövetségeknek, megjelölve azokat a feltételeket, amelyeket az előírt módosítások végrehajtása érdekében tiszteletben kell tartani. Ha e 90 napos határidő anélkül telik el, hogy ilyen visszaküldésre sor került volna, a szövetségi jogállást jóváhagyottnak kell tekinteni. Ha a nemzeti sportszövetségek nem a megjelölt módon módosítják jogállásukat, a nemzeti bizottság *ad hoc* biztost jelölhet ki, a legsúlyosabb esetekben pedig, felszólítást követően, visszavonhatja az elismerést.

(5bis) Az alapszabály meghatározza azokat a felügyeleti és ellenőrzési jogköröket, amelyeket a szövetségek a szervezetük szervezeti felépítésére tekintettel gyakorolhatnak.”

20 A CONI alapokmányának 23. cikke előírja:

„(1) Az 1999. július 23-i 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet, illetve későbbi módosításai és kiegészítései értelmében azon tevékenységeken kívül, amelyek közjogi jellegéről a törvény kifejezetten rendelkezik, a nemzeti sportegyesületeknek csak azon tevékenységei rendelkeznek közjogi jelleggel, amelyek a társaságba, a sportegyesületbe vagy az önálló igazoltként való felvétellel és belépéssel; a valamely jogcím visszavonására és a belépésre vagy felvételre vonatkozó határozatok módosításával; a hivatásos sportversenyek és bajnokságok szabályszerű lefolytatásának ellenőrzésével; a köztámogatások felhasználásával; és a dopping megelőzésére és szankcionálására vonatkozó feladatokkal kapcsolatosak, valamint az olimpiai felkészüléssel, az élsporttal, a szakmai képzéssel, a köztulajdonú sportlétesítmények használatával és működtetésével összefüggő tevékenységek.

(1bis) Az (1) bekezdésben hivatkozott közjogi jellegű tevékenységek ellátása során a nemzeti sportszövetségek a CONI iránymutatásaihoz és ellenőrzéseihez igazodnak, valamint a

pártatlanság és az átláthatóság elvei alapján működnek. A tevékenység közjogi jellegét nem módosítja az általános magánjogi szabályozás, amelynek hatálya alá egyedi jogi aktusaik és az ehhez kapcsolódó szubjektív jogi helyzetek tartoznak.

(1 ter) A nemzeti bizottság megállapítja az annak biztosításához szükséges kritériumokat és eljárásokat, hogy a szövetségi határozatok a CONI programjához illeszkedjenek a nemzeti válogatottak versenyképességét, a nemzeti sportörökség és egyediségének védelmét, valamint a hatékony belső ügyvezetés szükségességét illetően.

(2) A nemzeti bizottság a nemzeti tanács által meghatározott kritériumok és eljárások alapján jóváhagyja a nemzeti sportszövetségek költségvetését, és megállapítja a részükre fizetendő pénzügyi hozzájárulást. E tekintetben különleges támogatási területeket határozhat meg, különös figyelemmel az ifjúsági sport előmozdítására, az olimpiai felkészülésre és az élsportra.

(3) A nemzeti bizottság felügyeli a nemzeti sportszövetségek megfelelő működését. Az igazgatásban feltárt súlyos szabálytalanságok vagy a sportszabályozásnak a szövetségi szervek általi súlyos megsértése esetén, vagy ha bebizonyosodik, hogy e szervezetek működésképtelenek, vagy ha a sportversenyek szabályos elindítása és lefolytatása nem biztosított, a nemzeti bizottság biztos kinevezésére tesz javaslatot a nemzeti tanácsnak.”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

21 A De Vellis Servizi Globali meghívást kapott az FIGC által, a nemzeti labdarúgócsapatok kíséréséhez és az FIGC római raktárában nyújtandó anyagmozgatáshoz szükséges szolgáltatások hároméves időtartamra szóló odaítélése tárgyában szervezett tárgyalásos eljárásra való részvételre. Mivel ezen eljárás eredményeképpen a szerződést a Consorzio részére ítélték oda, a De Vellis Servizi Globali a Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (laziói tartományi közigazgatási bíróság, Olaszország) előtt vitatta ezen eljárás lefolytatásának módját, azzal érvelve, hogy az FIGC-t a közbeszerzési törvénykönyv 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében közjogi intézménynek kell tekinteni, így pedig annak tiszteletben kellett volna tartania az e törvénykönyvben előírt közzétételi szabályokat.

22 A Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (laziói tartományi közigazgatási bíróság) helyt adott De Vellis Servizi Globali keresetének, és megsemmisítette az említett szerződés Consorzio javára történő odaítélését.

23 Mind az FIGC, mind pedig a Consorzio fellebbezést nyújtott be az e bíróság által hozott ítélettel szemben a Consiglio di Statóhoz (államtanács, Olaszország). Mindketten vitatják azt az előfeltevést, amely szerint az FIGC-t „közjogi intézménynek” kell minősíteni, valamint ebből következően azt, hogy a közigazgatási bíróság hatáskörrel rendelkezik az ügyben, és hogy a Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága) helyt adott a keresetnek.

24 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy annak megállapítását megelőzően, hogy mely bíróság rendelkezik hatáskörrel, és hogy az FIGC köteles volt-e a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó szabályokat alkalmazni, előzetesen azt kell tisztázni, hogy ez utóbbi „közjogi intézménynek” minősülhet-e a közbeszerzési törvénykönyv 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján, amely rendelkezés a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontját ülteti át.

25 A kérdést előterjesztő bíróság először is különösen arra keresi a választ, hogy az FIGC teljesíti-e a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának a) alpontjában előírt azon feltételt, amely szerint „közjogi intézmény” minden olyan intézmény, amely kifejezetten olyan közérdekű célra jött létre, amely nem ipari vagy kereskedelmi jellegű.

26 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben egyrészt megállapítja, hogy az FIGC nemzeti sportszövetségként jogi személyiséggel rendelkező magánjogi jogalany, amelynek az állam részéről történő elismerésére kizárólag a magánjogi jogi személyek elismerésére vonatkozó eljárási rendszer szerint kerül sor, és amelynek egyes tevékenységei tekintetében fennálló közjogi jelleg nem módosítja azon általános magánjogi szabályozást, amelynek hatálya alatt áll. Ráadásul, tekintettel annak önfinanszírozási képességére, és figyelemmel az 1998. január 15-i Mannesmann Anlagenbau Austria és társai ítéletre (C-44/96, EU:C:1998:4), a kimerítő lista alapján rá ruházott közjogi jellegű feladatokon kívüli tevékenységek, függetlenül az e feladatok elvégzésére vonatkozó kötelezettségétől, úgy tekinthetők, mint amelyek az általános magánjogi jogképessége körébe tartoznak.

27 Másrészt a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy az is megállapítható, hogy ezen *ex lege* formális minősítés nem meghatározó, mivel a CONI felügyeleti jogköre alá tartozó nemzeti sportszövetségeket a törvény kötelezi a CONI alapokmányának 23. cikkéből teljeskörűen levezethető közérdekű célok követésére, a CONI irányelveinek és ellenőrzéseinek való megfelelésre, az ez utóbbi által való, sportszempontból történő elismerésre, valamint a pártatlanság és az átláthatóság elveinek tiszteletben tartására. E körülmények között úgy tekinthető, hogy az olyan kiegészítő tevékenységek, mint a kíséréshez kapcsolódó szolgáltatások, funkcionális jellegűek azon közjogi jellegű feladatokhoz képest, amelyeknek azok szerves részét képezik.

28 Másodszor, a kérdést előterjesztő bíróság rámutatva arra, hogy az FIGC nem tartozik a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának c) alpontja szerinti választási lehetőség első és harmadik fordulatának hatálya alá, arra keresi a választ, hogy e szövetség megfelel-e az ezen alternatíva második fordulatában előírt azon feltételnek, amely szerint ahhoz, hogy valamely jogalany „közjogi intézménynek” minősülhessen, ezen jogalany ügyvezetésének a CONI-hoz hasonló hatóság ellenőrzése alá kell tartoznia.

29 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben megjegyzi, hogy a CONI, amely maga is a Ministro per i beni e le attività culturali (a kulturális javak és tevékenységek minisztériuma) felügyelete alatt áll, az FIGC-hez hasonló nemzeti sportszövetségek tekintetében olyan különböző jogkörökkel rendelkezik, mint a sportszempontból történő elismerésre, a közjogi jellegű tevékenységek ellenőrzésére és ügyvezetésére, valamint az éves mérleg jóváhagyására és a felügyelet alá helyezésre vonatkozó hatáskörök.

30 Ugyanakkor azt is hangsúlyozza, hogy az FIGC-t úgy lehet tekinteni, mint amely nem áll a CONI meghatározó befolyása alatt arra tekintettel, hogy a nemzeti sportszövetségek részt vesznek a CONI legfelsőbb szerveinek munkájában, és hogy a CONI ezen sportszövetségekre vonatkozó hatáskörei nem minősülnek a közjogi intézmények felett szokásosan gyakorolt felügyeletnek, mivel az éves mérlegek jóváhagyása többek között a közpénzek felhasználásának ellenőrzésére korlátozódik.

31 E körülmények között a Consiglio di Stato (államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő, a C-155/19. és a C-156/19. sz. ügyekben előterjesztettekkel azonosan megfogalmazott kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) a) A sport szervezeti rendszerére vonatkozó nemzeti szabályozás jellemzői alapján közjogi intézménnyé minősíthető-e az [FIGC], mivel az kifejezetten olyan közérdekű célra jött létre, amely nem ipari vagy kereskedelmi jellegű?

b) Különösképpen, teljesül-e az [FIGC] esetében a szervezet céljára vonatkozó követelmény annak ellenére, hogy hiányzik a közigazgatási szervet létrehozó formális aktus, és az [FIGC] egyesületi alapon szerveződött, azon okból, mert beilleszkedik a közjogi jellegű modellek szerint szervezett ágazati (sportra vonatkozó) szervezeti rendszerbe, valamint azért, mert köteles tiszteletben tartani a [CONI] és a nemzetközi sportszervezetek által kidolgozott elveket és szabályokat, mivel azt a sport tekintetében nemzeti közjogi intézménynek ismerik el?

c) Teljesülhet-e továbbá e követelmény az [FIGC]-hez hasonló, önfinanszírozó képességgel rendelkező sportszövetség esetében a jelen ügy tárgyát képezőhöz hasonló, nem közjogi jelentőséggel bíró tevékenység tekintetében, vagy ezzel szemben elsődlegesnek kell tekinteni annak követelményét, hogy minden esetben biztosítani kell a közbeszerzési szabályok alkalmazását az ezen intézmény bármely típusú szerződésének harmadik személyek részére történő odaítélése során?

2) a) A CONI és az FIGC […] közötti jogviszonyok alapján az első meghatározó befolyást gyakorol-e a második felett a társaság sport tekintetében való elismerésére, az éves költségvetés jóváhagyására, az intézmény szervei ügyvezetésének és megfelelő működésének felügyeletére, valamint a biztosnak az intézmény élére történő kinevezésére irányuló hatáskörök fényében?

b) Ezzel szemben e hatáskörök nem elegendőek-e a közjogi intézmény saját meghatározó állami befolyása követelményének teljesüléséhez a sportszövetségek elnökeinek és képviselőinek a [CONI] alapvető szerveiben való minősített részvétele miatt?”

32 A Bíróság elnöke a 2019. április 2-i határozatával az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette a C-155/19. és a C-156/19. sz. ügyet.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

33 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy úgy kell-e értelmezni a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának a) alpontját, hogy a nemzeti jog által kimerítő jelleggel meghatározott közjogi feladatokkal megbízott jogalany akkor is kifejezetten az e rendelkezés értelmében vett, nem ipari vagy kereskedelmi jellegű közfeladatok ellátására létrehozott jogalanynak tekinthető, ha nem valamely közigazgatási szerv, hanem a magánjog hatálya alá tartozó szervezet formájában hozták létre, és egyes tevékenységei, amelyek tekintetében önfinanszírozó képességgel rendelkezik, nem bírnak közjogi jelleggel.

34 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának a)-c) pontja alapján valamely jogalanyt „közjogi intézménynek” kell minősíteni, amennyiben, először is, kifejezetten olyan közérdekű célra jött létre, amely nem ipari vagy kereskedelmi

jellegű, másodszor jogi személyiséggel rendelkezik, harmadszor pedig többségi részben állami, területi vagy települési hatóság vagy egyéb közjogi intézmény finanszírozza, illetve annak ügyvezetése ezen hatóságok vagy intézmények felügyelete alatt áll; vagy olyan ügyvezető, döntéshozó vagy felügyelő testülete van, amely tagjainak többségét állami, területi vagy települési hatóság vagy egyéb közjogi intézmény nevezi ki.

35 A Bíróság már megállapította, hogy a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának a)–c) alpontjában szereplő három feltétel kumulatív jellegű, tekintettel arra, hogy a harmadik feltételben említett három kritérium vagylagos jellegű (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 12-i IVD ítélet, C-526/11, EU:C:2013:543, 20. pont; 2017. október 5-i LitSpecMet ítélet, C-567/15, EU:C:2017:736, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Ami a e három feltétel közül az elsőt illeti, amely a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának a) alpontjában szerepel, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy az uniós jogalkotó szándéka arra irányult, hogy a közbeszerzési szerződések kötelező szabályai csak a kifejezetten közérdekű, nem ipari vagy kereskedelmi jellegű célra létrejött olyan jogalanyokra vonatkozzanak, amelyek tevékenysége megfelel az ilyen céloknak (lásd ebben az értelemben: 2017. október 5-i LitSpecMet ítélet, C-567/15, EU:C:2017:736, 35. pont).

37 E tekintetben az érintett szervezetnek akár a létrehozásától kezdődően, akár azt követően ténylegesen biztosítani kell a közérdekű szükségletek kielégítését, mivel az ilyen szükségletek ellátását objektív módon kell megállapítani (lásd ebben az értelemben: 2002. december 12-i Universale-Bau és társai ítélet C-470/99, EU:C:2002:746, 63. pont).

38 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság által nyújtott magyarázatokból kitűnik, hogy Olaszországban az olyan közérdekű feladatokat, amelynek a sport minősül, az egyes nemzeti sportszövetségek a 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében kifejezetten e szövetségekre ruházott és a CONI alapokmánya 23. cikkének (1) bekezdésében kimerítően felsorolt közérdekű feladatok keretében látják el.

39 E tekintetben úgy tűnik, hogy a CONI alapokmánya 23. cikkének (1) bekezdésében felsorolt számos feladat – mint például a versenyek és bajnokságok szabályszerű lebonyolításának ellenőrzése, a doppingolás megelőzése és szankcionálása, illetve az olimpiai és élsportban való felkészülés – nem bír ipari vagy kereskedelmi jelleggel, aminek vizsgálata ugyanakkor a kérdést előterjesztő bíróság feladata E körülmények között, amennyiben a nemzeti sportszövetség ténylegesen ilyen feladatokat lát el, teljesíti a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának a) alpontjában előírt feltételt.

40 Először is, az a körülmény, hogy az FIGC jogi formája magánjogi szervezet, és hogy annak létrehozása ebből következően nem valamely közigazgatási szervet létrehozó formális aktusból ered, nem kérdőjelezheti meg e következtetést.

41 Egyrészt ugyanis a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának szövege nem tartalmaz utalást sem a jogalany létrehozása, sem pedig annak jogi formája vonatkozásában. Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy a „közjogi intézmény” fogalmát funkcionálisan, e fogalom alkalmazásának alaki szabályaitól függetlenül kell értelmezni, így ellentétes e kötelezettséggel az, hogy a nemzeti jog vagy az e jogalanyt létrehozó rendelkezések jogi formája alapján azon jogi forma és jogi szabályozás szerint, amelynek hatálya alá az érintett jogalany tartozik, különbségtételre kerüljön sor (lásd ebben az értelemben: 1998. november 10-i BFI Holding ítélet,

C-360/96, EU:C:1998:525, 62. pont; 2003. május 15-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-214/00, EU:C:2003:276, 55. és 56. pont; 2013. szeptember 12-i IVD ítélet, C-526/11, EU:C:2013:543, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42 Másodszor, az sem releváns, hogy az FIGC a CONI alapokmánya 23. cikkének (1) bekezdésében kimerítő jelleggel felsorolt közérdekű tevékenységek mellett más olyan tevékenységeket is folytat, amelyek a CONI tevékenységei összességének nagy részét teszik ki, és amelyek önfinanszírozás tárgyát képezik.

43 A Bíróság ugyanis már kimondta, hogy nincs jelentősége annak, hogy valamely jogalany a közérdekű szükségletek kielégítésére irányuló feladatának teljesítése mellett egyéb tevékenységeket is folytat, és hogy a közérdekű szükségletek kielégítése csak viszonylag csekély részét képezi az e jogalany által ténylegesen végzett tevékenységeknek, mivel a jogalany továbbra is magára vállalja azokat a szükségleteket, amelyek kielégítésére kifejezetten köteles (lásd ebben az értelemben: 1998. november 10-i BFI Holding ítélet, C-360/96, EU:C:1998:525, 55. pont).

44 Pontosítani kell, hogy e körülmények között az, hogy valamely nemzeti sportszövetség többek között az általa gyakorolt, nem közjogi jellegű feladatok tekintetében önfinanszírozási képességgel rendelkezik, amint arra a főtanácsnok az indítványának az 56. pontjában rámutatott, semmilyen jelentőséggel nem bírhat, ugyanis az önfinanszírozási képesség nincs hatással a közfeladatok odaítélésére.

45 Másfelől az 1998. január 15-i Mannesmann Anlagenbau Austria és társai ítélet (C-44/96, EU:C:1998:4) sem teszi lehetővé eltérő következtetés levonását.

46 Egyrészt, az ezen ítélet 20–35. pontjában szereplő megfontolások pontosan illeszkednek a jelen ítélet 43. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatba, amely lényegében azt foglalja magában, hogy annak meghatározása érdekében, hogy valamely jogalany közjogi intézménynek tekinthető-e, nincs jelentősége annak, hogy e jogalany a közérdekű szükségletek kielégítésére irányuló tevékenységektől eltérő tevékenységeket végez, különösen akkor, ha ez utóbbi tevékenységek csekély jelentőséggel bírnak.

47 Másrészt, az 1998. január 15-i Mannesmann Anlagenbau Austria és társai ítélet (C-44/96, EU:C:1998:4) 38–41. pontjában szereplő megfontolások nem relevánsak az alapügy megoldása szempontjából, amelynek jellemzői különböznek az említett ítéletben bemutatott helyzet jellemzőitől, nevezetesen az ajánlatkérő által olyan kereskedelmi tevékenységek gyakorlása céljából létrehozott és ezen ajánlatkérő többségi tulajdonában álló társaság helyzetétől, amelyek után ezen társaság javára az említett ajánlatkérő által közszükségletek kielégítése céljából végzett, nem ipari vagy kereskedelmi jellegű tevékenységekből eredő pénzügyi eszközök átruházására kerül sor.

48 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának a) alpontját úgy kell értelmezni, hogy a nemzeti jog által kimerítő jelleggel meghatározott közjogi feladatokkal megbízott jogalany akkor is kifejezetten az e rendelkezés értelmében vett, nem ipari vagy kereskedelmi jellegű közfeladatok ellátására létrehozott jogalanynak tekinthető, ha nem valamely közigazgatási szerv, hanem a magánjog hatálya alá tartozó szervezet formájában hozták létre, és egyes tevékenységei, amelyek tekintetében önfinanszírozási képességgel rendelkezik, nem bírnak közjogi jelleggel.

A második kérdésről

49 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy úgy kell-e értelmezni a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának c) alpontja szerinti alternatíva második fordulatát, hogy valamely nemzeti sportszövetség ügyvezetését úgy kell tekinteni, mint amely valamely hatóság felügyelete alatt áll, figyelemmel egyrészt az e hatóságot az ilyen szövetség tekintetében felruházott hatáskörökre, másrészt pedig arra, hogy az említett hatóság kulcsfontosságú szervei többségükben a nemzeti sportszövetségek képviselőiből állnak.

50 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának c) alpontjában szereplő, a jelen ítélet 34. pontjában hivatkozott vagylagos feltételek mindegyike valamely szervezetnek az államtól, területi vagy települési hatóságtól, vagy egyéb közjogi intézménytől való erős függését tükrözi, és hogy – ami konkrétabban az ügyvezetés feletti ellenőrzésére vonatkozó kritériumot illeti – az ehhez hasonló ellenőrzés az érintett intézmény ügyvezetése felett gyakorolt olyan aktív ellenőrzés megállapításán alapul, amely a szóban forgó intézménynek a közhatalmat gyakorló szervektől való olyan függését hozza létre, amely megegyezik a másik két vagylagos kritérium teljesülésekor fennálló helyzettel, és amely lehetővé teheti a közhatalmat gyakorló szervek számára, hogy befolyásolják az említett intézmény közbeszerzésekkel kapcsolatos döntéseit (lásd ebben az értelemben: 2003. február 27-i Adolf Truley ítélet, C-373/00, EU:C:2003:110, 68., 69. és 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Ennélfogva főszabály szerint az utólagos ellenőrzés nem felel meg e kritériumnak, mivel az nem teszi lehetővé a hatóságok számára, hogy befolyásolják az érintett szervezet döntéseit e területen (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 12-i IVD ítélet, C-526/11, EU:C:2013:543, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52 A jelen ügyben a nemzeti szabályozásból és különösen a 220. sz. törvényerejű rendelet 1. cikkének, a 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 2. cikke (1) bekezdésének és 5. cikke (1) bekezdésének, valamint a CONI alapokmánya 1. cikke (2) bekezdésének és 6. cikke (1) bekezdésének az együttes rendelkezéseiből az következik, hogy a sporttevékenységek szakmaiságát, szabályozását és ügyvezetését felügyelő hatóságként a CONI feladata a sportjog autonómiája keretében és a nemzetközi sportjog elveinek a tiszteletben tartásával elsősorban a nemzeti sportnak, különösen a sportolók felkészülésének és az olimpiai felkészülés megfelelő eszközökkel való ellátásának szervezésére és elősegítésére, a doppingellenes intézkedések elfogadására és a sportolás minél szélesebb körű terjesztésének előmozdítására irányul. Ennek érdekében a CONI nemzeti tanácsa, mint az olasz sport legfelső képviseleti szerve, az olimpiai eszme népszerűsítésén munkálkodik, biztosítja az olimpiai felkészüléshez szükséges tevékenységet, szabályozza és koordinálja az országos sporttevékenységet, valamint összehangolja többek között a nemzeti sportszövetségek tevékenységét.

53 Úgy tűnik tehát, hogy a CONI azáltal, hogy alapvetően szabályozási és koordinációs feladatot lát el, ernyőszervezetnek minősül, amelynek elsődleges célja, hogy közös sport-, etikai és strukturális szabályokat határozzon meg a nemzeti sportszövetségek számára, ily módon a sportolást, különösen a versenyek és az olimpiai felkészülés keretében, a nemzetközi szabályokkal összhangban harmonizált módon szabályozza. Másfelől e tekintetben meg kell állapítani, hogy a 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 7. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében úgy tűnik, hogy a CONI e szövetségek felett gyakorolt ellenőrzése lényegében a versenyek megfelelő

szervezésének, az olimpiai felkészülésnek, a magas színvonalú sporttevékenységnek és a pénzügyi támogatások felhasználásának területére korlátozódik, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

54 Ezzel szemben a Bírósághoz benyújtott iratokból nem tűnik ki, hogy a CONI feladatai közé tartozna a sporttevékenység részleteinek a mindennapok szintjén való szabályozása vagy a nemzeti sportszövetségek konkrét ügyvezetésébe, valamint az e sportszövetségek azon kapcsolataiba történő beavatkozás, amelyeket – amint arra a főtanácsnok az indítványának a 29. pontjában lényegében rámutatott – az alapstruktúráknak minősülő klubokkal, egyesületekkel és egyéb köz- vagy magánszervezetekkel, valamint minden sportolni akaró személlyel tart fenn.

55 Úgy tűnik, hogy a CONI szerepének és feladatának e meghatározását megerősíti a CONI alapokmánya 20. cikkének (4) bekezdése, amelynek értelmében a nemzeti sportszövetségek, miközben a sporttevékenységet és az azzal kapcsolatos promóciós tevékenységeket a NOB és a CONI határozatainak és utasításainak megfelelően kötelesek gyakorolni, a sportjog keretében az utóbbi által gyakorolt felügyelet mellett szakmai, szervezeti és működési autonómiával rendelkeznek. Úgy tűnik tehát, hogy azon területek kivételével, amelyeken a CONI jogosult beavatkozni és ellenőrzést gyakorolni, e szövetségek széles körű autonómiával rendelkeznek saját ügyvezetésük és a sportágak különböző aspektusainak rájuk háruló kezelése tekintetében, mivel a CONI-val fennálló kapcsolatuk első ránézésre az ez utóbbi által meghatározott iránymutatások és általános szabályok tiszteletben tartására korlátozódik. A 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 15. cikkének (4) bekezdése másfelől pontosítja, hogy az érintett nemzeti sportszövetség közgyűlése végzi el az igazgatási szerv költségvetési orientációs programjainak jóváhagyását és ellenőrzését, ami szintén azt mutatja, hogy az említett szövetségek teljes ügyvezetési autonómiával rendelkeznek.

56 Egy ilyen helyzetben, amely – figyelemmel a különböző tagállamokban elfogadott megoldások sokféleségére – az olasz sportjog sajátossága, meg kell állapítani, hogy az olyan közigazgatási szerv, amely lényegében a sporttal kapcsolatos szabályok kidolgozásával és e szabályok megfelelő alkalmazásának ellenőrzésével foglalkozik, valamint kizárólag a versenyek szervezése és az olimpiai felkészülés szintjén lép fel, anélkül hogy szabályozná a különböző sportágak szervezését és mindennapi életét, első ránézésre nem tekinthető olyan felettes szervnek, amely ellenőrizni és irányítani tudja a sportszövetségek vezetését, különösen nem akkor, ha e szövetségek ügyvezetési autonómiával rendelkeznek.

57 Úgy tűnik tehát, hogy Olaszországban a nemzeti sportszövetségeknek biztosított ügyvezetési autonómia eleve az ellen szól, hogy a CONI olyan széles körű aktív ellenőrzést gyakorol, hogy ez utóbbi, különösen a közbeszerzési szerződések odaítélése terén, képes befolyást gyakorolni az FIGC-hez hasonló nemzeti sportszövetségek ügyvezetésére.

58 Mindazonáltal az ilyen vélelem megdönthető, ha *de facto* bizonyítást nyer, hogy azok a különböző hatáskörök, amelyekkel a CONI az FIGC tekintetében rendelkezik, e szövetség CONI-tól való olyan mértékű függését eredményezi, hogy a CONI befolyásolhatja az említett szövetség közbeszerzési szerződéseket érintő határozatait. E tekintetben azon sportversenyek szellemisége, amelyek megszervezése és tényleges ügyvezetése a nemzeti sportszövetségek hatáskörébe tartozik, amint az a jelen ítélet 55. pontjában megállapításra került, megköveteli, hogy a CONI e különböző hatásköreinek nem szabad túlzottan technikai értelmet tulajdonítani, hanem azokat inkább anyagi, mint alaki jogi szempontból kell értelmezni.

59 Következésképpen a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a CONI-t az FIGC tekintetében megillető különböző hatáskörökből összességében az ilyen befolyásra irányuló lehetőséghez kapcsolódó függés fennállása állapítható-e meg. Bár e vizsgálat kizárólag a kérdést előterjesztő bíróság feladata, a Bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálása során adott esetben olyan pontosításokkal szolgálhat, amelyek segítik a nemzeti bíróságot a határozatának meghozatalában (lásd ebben az értelemben: 2019. május 2-i Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego ítélet, C-614/17, EU:C:2019:344, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

60 Ami először is a CONI-nak a sportcélú nemzeti sportszövetségek elismerése tekintetében fennálló jogkörét illeti, amint az a 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikke (2) bekezdésének c) pontjából és 15. cikkének (5) és (6) bekezdéséből, valamint a CONI alapokmánya 6. cikke (4) bekezdésének b) és c) pontjából következik, egyrészt meg kell állapítani, hogy a CONI e jogkörében olyan általános szabályozást alkalmaz, amely az olasz kormány írásbeli észrevételei szerint minden olyan egyesületi formában működő sportszervezetre vonatkozik, amely jogi személyiséget kíván szerezni, vagy amely – még ha kisebbségi részben is – állami hozzájárulásokra jogosult. Másrészt a Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy a CONI általi elismerés csupán előzetes szakasznak minősül, amely kizárólag a sportszempontból történő elismerés folyamatát érinti, mivel valamennyi ilyen szövetség elismerésére egységesen a hatályos olasz szabályozás, a jelen esetben a 2000. február 10-i 361. sz. köztársasági elnöki rendeletben előírt részletes szabályok és feltételek alapján kerül sor.

61 Ezenkívül a CONI alapokmánya 6. cikke (4) bekezdése c) pontjának és 21. cikke (1) bekezdésének együttesen értelmezett rendelkezéseiből az következik, hogy az elismerés alapjául szolgáló kritériumok egyáltalán nem az érintett szövetség ügyvezetésére vonatkozó szempontokhoz kapcsolódnak, hanem olyan általános feltételekre vonatkoznak, amelyeknek sport- és szervezeti szempontból minden nemzeti sportszövetségnek meg kell felelnie, valamint olyan szabályok és alapelvek betartásával függenek össze, mint a belső demokrácia elve vagy a nemek közötti egyenlőség és esélyegyenlőség elve, fenntartva, hogy e tekintetben a kérdést előterjesztő bíróságnak vizsgálatot kell lefolytatnia. Ugyanezt a gondolatmenetet követve a CONI alapokmánya 21. cikkének (3) bekezdése értelmében a CONI nemzeti tanácsa csak akkor vonhatja vissza valamely nemzeti sportszövetség elismerését, ha az érintett szövetség már nem teljesíti az ezen alapokmány 21. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételeket.

62 Kétségtelen, hogy – amint arra a főtanácsnok az indítványának a 71. pontjában rámutatott – az elismerési eljárás a 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikke (2) bekezdése b) pontjának, valamint a CONI alapokmánya 6. cikke (4) bekezdése b) pontjának együttesen értelmezett rendelkezései értelmében láthatóan az annak megállapítására irányuló vizsgálathoz kapcsolódik, hogy az érintett nemzeti sportszövetség alapszabálya megfelel-e a CONI nemzeti tanácsa által meghatározott alapelveknek. Mindazonáltal úgy tűnik, hogy az „alapvető elvek” kifejezés – azon elvekkel összefüggésben értelmezve, amelyeknek az e szövetségek alapszabályaiban és szabályzataiban foglalt rendelkezéseknek a 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 16. cikke (1) bekezdése, valamint a CONI alapokmánya 21. cikke (1) bekezdése c) pontja és 22. cikke (1)–(3) bekezdése értelmében meg kell felelniük – azt támasztja alá, hogy a CONI nemzeti tanácsa csak a belső demokrácia elvéből fakadó szervezeti szabályokat határozhat meg, amelyeket az említett szövetségek alapszabályainak tiszteletben kell tartaniuk, anélkül hogy részletes és széles terjedelmű szabályokat írnának elő e szövetségek tekintetében.

63 Mivel a CONI beavatkozása alapvető elvek meghatározására szorítkozik azon általános szabályozás harmonizálása érdekében, amelynek valamennyi nemzeti sportszövetség a hatály alá tartozik, valamint annak biztosítása végett, hogy e szövetségek a törvény által meghatározott célokat követve, továbbá az alapszabályokban és szabályzatokban foglalt rendelkezéseknek az e törvénnyel és a belső demokrácia elvével összhangban való elfogadásával működőképesek legyenek a nemzeti és nemzetközi szinten rájuk bízott sportágban, első ránézésre nem tűnik úgy, hogy az FIGC sportszempontból történő előzetes elismerése önmagában lehetővé teszi a CONI számára, hogy ezt követően olyan aktív ellenőrzést gyakoroljon e szövetség felett, amellyel befolyásolhatja ez utóbbi közbeszerzési szerződéseket érintő határozatait.

64 Ami, másodszor, a CONI-nak a 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikke (2) bekezdése a) pontjában és 15. cikke (1) bekezdésében, valamint a CONI alapokmánya 20. cikke (4) bekezdésében és 23. cikke (1bis) és (1ter) bekezdésében előírt azon hatáskörét illeti, hogy az olasz sportszövetségek tekintetében az ezen szövetségek által összefogott sporttevékenységek gyakorlására vonatkozóan iránymutatásokat, határozatokat, irányelveket és utasításokat fogadjon el, a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy – amint azt az FIGC, a CONI és az olasz kormány a tárgyaláson állították – valamennyi ilyen jogi norma arra irányul-e, hogy a nemzeti sportszövetségeket átfogó, széles körű és absztrakt szabályoknak vagy a közjogi dimenziójukban a sportszervezetekre vonatkozóan általános iránymutatásoknak vesse alá, így ennek során a CONI nem vesz részt aktívan e szövetségek ügyvezetésében olyan mértékben, amellyel befolyásolhatja ezek közbeszerzési szerződéseket érintő határozatait, vagy pedig hogy – épp ellenkezőleg – a CONI nagyon részletes szabályokat írhat-e elő az említett szövetségek tekintetében, és rájuk nézve, többek között a közbeszerzési szerződések területén, meghatározott ügyvezetési profilt írhat elő (lásd ebben az értelemben: 2001. február 1-jei Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-237/99, EU:C:2001:70, 50–52. és 57. pont).

65 Ami, harmadszor, a CONI azon hatáskörét illeti, hogy sportszempontból jóváhagyja a nemzeti sportszövetségek alapszabályát, meg kell állapítani, hogy e hatáskör gyakorlása során – amint az a CONI alapokmánya 7. cikke (5) bekezdésének l) pontjából és 22. cikkének (5) bekezdéséből következik – ez utóbbi ezen szövetségek alapszabályainak csak a törvényekkel, a saját alapokmányával és az általa meghatározott alapelvekkel való összhangját értékelheti. E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a CONI az alapszabály jóváhagyása során előírhatott volna-e az FIGC-re nézve olyan változásokat, mint az ügyvezetési autonómiájának a korlátozása, vagy az alapszabály értékelése során visszavonhatta volna-e az FIGC elismerését azzal az indokkal, hogy az nem fogadta el az ügyvezetési autonómiájának a korlátozására irányuló módosításokat, illetve az ügyvezetés területén előírhatott volna-e vele szemben valamely előre meghatározott magatartást.

66 Ami, negyedszer, a CONI azon hatáskörét illeti, hogy jóváhagyja a nemzeti sportszövetségek mérlegeit és éves költségvetését, amint az a 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 15. cikkének (3) bekezdésében, valamint a CONI alapokmánya 7. cikke (5) bekezdésének g2) pontjában és 23. cikkének (2) bekezdésében szerepel, a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a CONI e tekintetben lefolytatott eljárása a mérlegek és a költségvetés egyensúlyának tisztán számviteli szempontú ellenőrzésére korlátozódik-e, ami nem mutat arra, hogy e szövetségek ügyvezetése felett aktív ellenőrzést gyakorolnának (lásd ebben az értelemben: 2001. február 1-jei Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-237/99, EU:C:2001:70, 53. pont; 2013. szeptember 12-i IVD ítélet, C-526/11, EU:C:2013:543, 29. pont), vagy pedig e vizsgálat kiterjed az említett szövetségek napi szintű ügyvitelére is, különösen a számadatok pontossága, a jogszerűség,

a hatékonyság, a költséghatékonyság és az észszerűség szempontjából, ami az ügyvezetés feletti aktív ellenőrzés fennállását támasztja alá (lásd ebben az értelemben: 2003. február 27-i Adolf Truley ítélet, C-373/00, EU:C:2003:110, 73. pont).

67 Ami közelebbről a mérlegek jóváhagyását illeti, a kérdést előterjesztő bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy amennyiben a CONI nem hagy jóvá valamely mérleget, az ehhez kapcsolódó egyetlen „szankció” az e mérleg közzétételének elmaradásában nyilvánul-e meg. Az ilyen valószínűsítő körülmények azt támasztják alá, hogy a CONI e területen nem rendelkezik kényszerítő jogkörrel a nemzeti sportszövetségek tekintetében.

68 A költségvetés jóváhagyását illetően a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy – amint az a CONI által a tárgyaláson szolgáltatott magyarázatokból kitűnik – a nemzeti sportszövetségek végső soron anélkül döntenek-e költségvetésükről, hogy a CONI kifogásolhatná annak elfogadását, és így e tekintetben ellenőrzést gyakorolhatna e szövetségek ügyvezetése felett, ami szintén arra utalna, hogy a CONI nem rendelkezik kényszerítő jogkörrel.

69 Ami a CONI-nak az alapokmánya 23. cikke (2) bekezdésében rögzített azon hatáskörét illeti, hogy meghatározza a nemzeti sportszövetségek részére fizetett pénzügyi hozzájárulásokat, és hogy e hozzájárulások tekintetében különleges támogatási területeket határozzon meg, a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy e hatáskör milyen hatást gyakorol az FIGC konkrét ügyvezetésére, valamint hogy ez utóbbi képes-e megőrizni a közbeszerzési szerződések területén hozott határozatok feletti ellenőrzést. Ennek keretében a kérdést előterjesztő bíróságnak figyelembe kell vennie azt a körülményt, hogy egyrészt úgy tűnik, hogy e rendelkezés értelmében az állami hozzájárulások a sporttevékenység közjogi dimenzióján belüli igen általános kategóriák szerint oszlanak meg, nevezetesen az ifjúsági sport előmozdítása, az olimpiai felkészülés és az élsportban való felkészülés, másrészt hogy az FIGC konkrét esetében – amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból és a tárgyaláson szolgáltatott információkból következik – e szövetség állami finanszírozása mindenesetre kisebb mértékű, mivel e szövetség jelentős önfinanszírozási képességgel rendelkezik.

70 Ami, ötödször, a CONI arra vonatkozó hatáskörét illeti, hogy a CONI alapokmánya 7. cikke (5) bekezdésének g) pontja értelmében olyan könyvvizsgálókat nevezzen ki, akik őt a nemzeti sportszövetségekben képviselik, a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a könyvvizsgálók képesek-e befolyásolni e szövetség ügyvezetési politikáját, különösen a közbeszerzés területén, figyelemmel arra, hogy – amint az az FIGC és a CONI írásbeli észrevételeiből kitűnik – e könyvvizsgálók sem vétójoggal, sem pedig bármilyen képviseleti joggal, illetve igazgatási hatáskörrel nem rendelkeznek.

71 Ami, hatodszor, a CONI-nak a 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikke (2) bekezdése e) pontjában, valamint 6. cikke (4) bekezdése e) és l) pontjában, továbbá ez utóbbi alapokmánya 7. cikke (5) bekezdése e) pontjában és 23. cikke (3) bekezdésében előírt azon hatáskörét illeti, hogy ellenőrizze a nemzeti sportszövetségekre ruházott közjogi jellegű tevékenységek gyakorlását, valamint általánosabban e szövetségek megfelelő működését, a kérdést előterjesztő bíróság feladata az említett szövetségek ügyvezetése és a közbeszerzési szerződések területén való döntési jogköre feletti ellenőrzés terjedelmének a vizsgálata. A kérdést előterjesztő bíróságnak különösen azt kell megvizsgálnia, hogy – amint az a jelen ítélet 53. pontjában megállapításra került – a nemzeti sportszövetségek megfelelő működésének ellenőrzése lényegében a versenyek rendszeres megszervezésének, az olimpiai felkészülésnek, az élsportnak és a pénzügyi támogatások felhasználásának a területére korlátozódik-e, vagy pedig hogy a CONI részéről e szövetségek ügyvezetésének aktívabb ellenőrzése valósul-e meg.

72 Ami közelebbről a CONI arra vonatkozó hatáskörét illeti, hogy a nemzeti sportszövetségek mellé felügyelőbiztost rendeljen ki az ügyvezetésben feltárt súlyos szabálytalanságok, a sportjog súlyos megsértése esetén, vagy abban az esetben, ha e szövetségek működésképtelenek vagy a sportversenyek szabályos lefolytatásával kapcsolatos problémák merülnek fel, a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy az említett szövetségek ügyvezetésével kapcsolatos aktív ellenőrzés fennállásának kizárása érdekében – az FIGC, a CONI és az olasz kormány által mind az írásbeli észrevételeikben, mind pedig a tárgyaláson előadottakhoz hasonlóan – megállapítsa, hogy a CONI részéről történő beavatkozás ezen esetei – amint azok a 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikke (2) bekezdésének e ter) pontjából, valamint a CONI alapokmánya 6. cikke (4) bekezdésének f1) pontjából, 7. cikke (5) bekezdésének f) pontjából és 23. cikkének (3) bekezdéséből következnek – a jogszerűség egyszerű vizsgálata körébe tartoznak-e, nem pedig a nemzeti sportszövetségek ügyvezetési politikájának részét képezik, és hogy a felügyelőbiztos kirendelésének a kivételes jellegétől függetlenül e hatáskör gyakorlása nem von-e maga után az e szövetségek ügyvezetése feletti tartós ellenőrzést (lásd ebben az értelemben: 2001. február 1-jei Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-237/99, EU:C:2001:70, 55. és 56. pont).

73 Pontosítani kell – amint arra a főtanácsnok indítványának 66. pontjában lényegében rámutatott –, hogy annak értékelésével összefüggésben, hogy a CONI aktív ellenőrzést gyakorol-e az FIGC ügyvezetése felett, és hogy a CONI részéről fennáll-e annak a lehetősége, hogy befolyásolja az FIGC közbeszerzési szerződések tárgyában hozott határozatait, a CONI különböző hatásköreit együttesen kell értékelni, azzal a megkötéssel, hogy az ilyen beavatkozás fennállását főszabály szerint több azt valószínűsítő körülmény együttes fennállása támaszthatja alá (lásd ebben az értelemben: 2001. február 1-jei Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-237/99, EU:C:2001:70, 59. pont).

74 Ami a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott azon körülményt illeti, hogy abban az esetben, ha megállapítást nyerne, hogy a CONI a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának c) alpontja szerinti alternatíva második fordulata értelmében ellenőrzést gyakorol az FIGC-hez hasonló nemzeti sportszövetségek ügyvezetése felett, e sportszövetségek befolyást gyakorolnának a CONI tevékenységére azáltal, hogy a CONI fő tanácsadó testületeiben, így a nemzeti tanácsban és a nemzeti bizottságban a 242. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 4. és 6. cikke alapján többségben képviseltetik magukat, ami kiegyenlítené ezen ellenőrzést, hangsúlyozni kell, hogy ez a körülmény csak abban az esetben bír jelentőséggel, ha bizonyítható, hogy minden egyes nemzeti sportszövetség – a hasonló helyzetben lévő többi sportszövetség befolyásától függetlenül – önmagában jelentős befolyást gyakorolhat az ügyvezetése tekintetében a CONI által gyakorolt ellenőrzésre, amelynek következtében ezen ellenőrzés semlegesítésre kerül, és az ilyen nemzeti sportszövetség így újra visszanyeri az ügyvezetése feletti ellenőrzést.

75 A fenti megfontolások összességére tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának c) alpontja szerinti alternatíva második fordulatát úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely nemzeti sportszövetség a nemzeti jog alapján ügyvezetési autonómiával rendelkezik, e szövetség ügyvezetése csak akkor tekinthető úgy, hogy az az említett hatóság ellenőrzése alatt áll, ha az említett szövetség tekintetében az e hatóságra ruházott hatáskörök átfogó elemzéséből kitűnik, hogy az ügyvezetés olyan aktív ellenőrzés alatt áll, amely *de facto* olyan mértékben kétségessé teszi ezen autonómiát, amely lehetővé teszi ugyanezen hatóságnak, hogy befolyásolja a szövetség közbeszerzési szerződéseket érintő határozatait. Az a körülmény, hogy a különböző nemzeti sportszövetségek befolyást gyakorolnak az érintett hatóság tevékenységére azáltal, hogy annak fő tanácsadó testületeiben többségben képviseltetik magukat, csak akkor releváns, ha megállapítható, hogy minden egyes nemzeti sportszövetség – a hasonló helyzetben lévő többi sportszövetség befolyásától

függetlenül – önmagában jelentős befolyást gyakorolhat a CONI által e szövetség ügyvezetése tekintetében gyakorolt ellenőrzésre, amelynek következtében ezen ellenőrzés semlegesítésre kerül, és az ilyen nemzeti sportszövetség így újra visszanyeri az ügyvezetése feletti ellenőrzést.

A költségekről

76 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának a) alpontját úgy kell értelmezni, hogy a nemzeti jog által kimerítő jelleggel meghatározott közjogi feladatokkal megbízott jogalany akkor is kifejezetten az e rendelkezés értelmében vett, nem ipari vagy kereskedelmi jellegű közfeladatok ellátására létrehozott jogalanynak tekinthető, ha nem valamely közigazgatási szerv, hanem a magánjog hatálya alá tartozó szervezet formájában hozták létre, és egyes tevékenységei, amelyek tekintetében önfinanszírozási képességgel rendelkezik, nem bírnak közjogi jelleggel.**

2) **A 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdése 4. pontjának c) alpontja szerinti alternatíva második fordulatát úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely nemzeti sportszövetség a nemzeti jog alapján ügyvezetési autonómiával rendelkezik, e szövetség ügyvezetése csak akkor tekinthető úgy, hogy az az említett hatóság ellenőrzése alatt áll, ha az említett szövetség tekintetében az e hatóságra ruházott hatáskörök átfogó elemzéséből kitűnik, hogy az ügyvezetés olyan aktív ellenőrzés alatt áll, amely *de facto* olyan mértékben kétségessé teszi ezen autonómiát, amely lehetővé teszi az említett hatóságnak, hogy befolyásolja a szövetség közbeszerzési szerződéseket érintő határozatait. Az a körülmény, hogy a különböző nemzeti sportszövetségek befolyást gyakorolnak az érintett hatóság tevékenységére azáltal, hogy annak fő tanácsadó testületeiben többségben képviseltetik magukat, csak akkor releváns, ha megállapítható, hogy minden egyes nemzeti sportszövetség – a hasonló helyzetben lévő többi sportszövetség befolyásától függetlenül – önmagában jelentős befolyást gyakorolhat a CONI által e szövetség ügyvezetése tekintetében gyakorolt ellenőrzésre, amelynek következtében ezen ellenőrzés semlegesítésre kerül, és az ilyen nemzeti sportszövetség így újra visszanyeri az ügyvezetése feletti ellenőrzést.**

Aláírások